

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שער הגלגולים

חלק יא

מה יהיה?

מה יהיה? מה הי"ה ומה עכשיו? איתך ואיתך
ועם כל אחד שחי כאן בעולם הזה?

אור הזוהר 370 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מעין יצא מפתח המערה שהיה צר עד מאוד והוא אמר לי שלא רק ר' ינאי קבור שם אלא גם ר' דוסתאי ורבי נהוראי. באותו מקום הדביק נפשו בנפש ר' ינאי ובכלל דבריו אמר לו ר' ינאי: אני הוא ר' ינאי בעל הציון הזה הבא עמך חיים ויטאל, שישמור על עצמו מרכילות ומלשון הרע ושיחה בטלה ויהיה שפל רוח מאוד ואני אהיה עמו בכל מקום."

ביום ההוא אמר לי מורי זלה"ה כי לנפשי יש שייכות ואחיזה בנפשו של משה רבינו ע"ה כי כל כלל הנשמות נכללו בו ובפרט נשמות הצדיקים וישלי חלק בחינת נפשו דווקא ממנו אבל בבחינת הרוח והנשמה לא היה מדבר אז מה ענינם. עוד אמר שנפש זו התגלגלה אחר כך בכמה גלגולים עד שנתגלגלה ברבי יוחנן בן זכאי וארח כך בר' עקיבא ואחר כך נתגלגלה כמה גלגולים עד שנתגלגלה באבבי הנקרא נחמני, חברו של רבא, ואמר לי כי זה סוד מה שאמרו רבותינו ז"ל בגמרא כי שלושה אנשים חיו מאה עושרים שנה, והם: משה רבינו, רבי יוחנן בן זכאי ור' עקיבא. משה רבינו חי ארבעים שנה בבית פרעה ארבעים שנה במדין וארבעים שנה הנהיג את ישראל, וכן רבי יוחנן בן זכאי ארבעים שנה עסק במסחר, ארבעים שנה למד וארבעים שנה לימד, וכן רבי עקיבא ארבעים שנה היה עם הארץ, ארבעים שנה למד וארבעים שנה לימד, וגם גלגולו באבבי נרמז כך במה שאמרו חז"ל כי ריב"ז לא הניח מקרא ומשנה והיות דאב"י ורבא והבן ענין זה. אחר כך נתלבשה נפש זו באחד מרבנן סבוראי הנקרא רב אחאי וזה שנאמר בתלמוד עליו פריך רב אחאי ואמר לי כי נדמה לו שרב אחאי הוא רב אחא משבחא בעל השאלתות.

אחר כך נתגלגלה נפש זו ברבי דוסתאי גאון ואחר כך עברה כמה גלגולים נוספים עד שנתגלגלה בר"י הלוי נכדו של הר' זרחיה הלוי בעל ה"מאור". אחר כך נתגלגלה בהרב בעל ה"מגיד משנה" וארח כך בר' יהושע סוריאנו ואחר כך בבחור אברהם הנזכר לעיל ולבסוף נתגלגלה בי, הצעיר חיים. עוד אמר לי שיש לי שייכות וקרבה לרמב"ם, לכן כתב ה"מגיד משנה" באור על הספר "היד החזקה" של הרמב"ם, לכן גם היה רבי אלעזר בן ערך תלמידו של רבי יוחנן בן זכאי, ובי - אמר לי מורי ז"ל בא להתעבר בי בהיותי בן שלוש עשרה שנה כדי להשלים מה שחסר לר"י ב"ז רבו והוא מדריכני עתה ומסייע לי, שכן הצ'תלמיד חייב בכבוד רבו. בהיותי בן עשרים שנה נתעבר בי רבי אלעזר בן שמוע כדי להשלים חלקו של ר' עקיבא רבו. סימן נתן לי שיש בי מחלקו של ריב עקיבא, שבכל פעם שאני רואה אנשים שיש בדעתם להרוד אדם מיד אני מתעלף, שכן נפשי זוכרת עדיין את

אלו הדברים שאמר לי מורי האר"י זלה"ה. הנוגעים לי ולשורש נשמתו ביום ר"ח אדר שנת השל"א ליצירה.

וכך אמר לי, שבהיותו במצרים התחיל להשיג השגתו ושם נאמר לו להגיע לעיר צפת תוב"ב כי שם הייתי אני, חיים גר. זאת כדי ללמדני. עוד אמר לי מורי ז"ל שלא בא לגור בצפת אלא בגליל ולא עוד אלא שעיקרביאתו לעולם בגלגול הזה, היה עבורי כדי להשלים אותי, ולא לצורך עצמו בא, שכן לא היה צריך לבוא לעולם בזה הגלגול בגללו. הוא גם אמר לי שלא היה מוטל עליו ללמד שום אדם מלבדי וכאשר יעה את המוטל עליו לא יצטרך יותר להתקיים בעולם הזה.

נשמתו, אמר לי מורי ז"ל היתה למעלה ממקומם של כמה מלאכים וגדולה בתכלית המעלה היתה. ויכולתי על ידי מעשי לעלות למעלה מרקיע ערבוב. כאשר שאלתיו מי היא נשמתו לא רצה מורי ז"ל לגלות לי את כל הפרטים, הוא רק אמר כי בתחילה הייתי הרב ה"ר וידאל די עולושא בעל הספר "מגיד משנה" ושמי נקרא עכשיו כשמו ואחר כך הייתי בגלגול איש אחד ושמו ר' יהושע סוריאנו. האיש הזה היה עשיר וזקן, בעל צדקה ומשכים ומעריב בבתי כנסיות ובתי מדרשות. אחריו הייתי בגלגול בבחור אחד ושמו אברהם, היה זה נער בן שלוש עשרה שנה ונפטר בשנתו הארבע עשרה. אחריו באתי בגלגול שבו אני כעת ונקרא שמי חיים בשם הראשון שבו נתגלגלתי דון וידאל בעל הספר "מגיד משנה".

הסבה שהתגלגלתי בגלגול הזה, אמר לי מורי, היא בגלל שבאחד הגלגולים הקודמים לא האמנתי די בחכמת הזוהר, לפי דבריו הבנתי שכוונתו היתה בזמן שהייתי בגלגול של בעל ה"מגיד משנה". הבנתי זאת מדבריו של מורי ז"ל שאמר לי שאני צריך בגלגולי זה לעסוק בחכמת הזוהר היות ואז הייתי מעיין גדול וחריף בחכמת העיון וכעת אני צריך לכך. עוד אמר לי כי כל הגלגולים הנזכרים אינם רק מבחינת נפש שלי בלבד כי בחינת הרוח והנשמה יש בהם דברים מגלגולים אחרים. מורי ז"ל גם גילה לי כי בהיותי בן י"ג שנה נתעבר בי נפש ר' אלעזר בן ערך תלמידו של רבי יוחנן בן זכאי ובהיותי בן עשרים שנה נתעבר בי נפש רבי אלעזר בן שמוע תלמידו של רבי עקיבא, לפי שהיה אחד מעשרת הרודי מלכות מעלתו גדולה מרבי אלעזר בן ערך. עתה בשנת השל"ה ליצירה כשאני בן עשרים ותשע שנים מרחפים עלי גם רוחו של רר' עקיבא להתעבר בי בעזרת ה' יתברך.

ביום ראשון של חול המועד פסח הלכתי עם מורי ז"ל לכפר אחד הסמוך לצפת בשם עכברא ושם נכנסנו לתוך מערת ר' ינאי

את האלמנה מפרנסתה. הלכה האשה ותבעה אותו לדין תורה לפני הרב, אלא שהאיש סרב ולא הגיע.

משנודע לאשה כי האיש הוא אחד מחסידיו של הרבי הקדוש ר' שר שלום מבעלז, בקשה מרב העירה לכתוב מכתב אל הרבי ובו יבקש ממנו כי יצוה על מסיג גבולה ללכת עמה לדין תורה. הרב נאות לבקשתה ונתן לה את המכתב. למרבה השתוממותה, לא התייחס הרבי למכתבו של הרב ואף לא שם ליבו לבקשתה. בפחי נפש שבה האשה לביתה ומהרה לספר לרב את הדבר, הרב לא הבין על מה ולמה התנהג כך הרבי ואף כעס עליו בטענה כי בודאי מחניף אותו איש לרבי ולכן אין הוא רוצה לפגוע בו.

זמן מה לאחר מכן, נחם הרב על מחשבתו הרעה ועל דבריו נגד קדוש ישראל והחליט לנסוע אליו, להצטדק לפניו ולבקש את סליחתו. משהגיע אל הצדיק מבעלז אמר לו הלה: "אין לי כל טינה בליבי עליו, אך ידע נא מר כי לפני חנף לא יבוא. החרשתי מפני שידוע אני שהצדק הוא עם האיש אשר עליו תביעתה של האשה. שכן אביו זקנו של האיש החזיק את הקרעטשמע לפני זמן רב. פעם בא אבי בעלה המת של האשה, הוסיף על דמי השכירות ונטל את העסק מידו. עקב כך, מחמת צערו ועוניו עזב בעל הקרעטשמע הקודם את המקום יחד עם בני משפחתו ועקבותיו לא נודעו, וכידוע מה' מצעדי גבר כוננו, נתגלגל הדבר עד שהאיש הזה, נכדו של בעל הקרעטשמע הצליח לשכור את העסק שכבר היה מכבר בחזקת אבותיו. לפיכך ראוי לו העסק בדין ואיך אפשר להוציאו מידו. אם ירצה מר" סיים הצדיק מבעלז את ספורו "יוכל לעשות חקירה ודרישה בענין". הרב חזר לביתו, חקר ודרש בענין ומצא כי דברי הצדיק נכונים, הוא לא החסיר דבר מכל אשר אירע באמת. (סיפורי חסידים ח"א)

הסבל והצער שהיו לה בהיותה מגולגלת ברבי עקיבא בשעה שהרגוה הרומאים. עוד סימן נתן לי שבהיותי בחור השתוקקתי ללמוד בפרקי ר"א שהיה רבו של רב עקיבא.

ומפני מה היו רבי עקיבא וריב"ז עמי הארץ בתחילת בחרותם ארבעים שנה, ובפרט רבי עקיבא שהיה שונא תלמידי חכמים ואומר: מי יתצלי תלמיד חכם ואשכנו כנחש, מפני שנפשם היתה בחינת טיפת זרע מאותם עשר טיפות שהוציא יוסף הצדיק מבין עשר אצבעותיו כמאמר חז"ל, לפיכך נאחזו בהם החיצונים באותם הימים והוצרכו להתגלגל בכל הגלגולים הנזכרים.

באחד מגלגולי הקודמים, אמר לי מורי זלה"ה, לא האמנתי די בחכמת ספר הזוהר, ולכן חייב אני לעסוק תמיד בחכמת הזוהר שזהו אחד הדברים הגדולים ביותר שעלי לעשות בגלגולי זה, ולכן אסור לי להקשות קושיות רבות בזוהר, עד שאתעמק בו זמן ידוע ורק אחר כך תהיה לי הרשות להקשות ולשאול כל מה שארצה לחקור ולדעת. מורי זלה"ה גם אמר לי שבגלגולי זה יש לי קצת עוון של ליצנות.

באחד הימים גילה לי מורי זלה"ה את הסבה שגרמה לגלגולם של הנשמות שקדמו לי.

.....

מה' מצעדי גבר כוננו

מעשה באלמנה עניה שהתפרנסה מהחזקת קרעטשמע (מקום בו אוכלים עוברי אורח") את המקום שכרה מן הפריץ אשר לו שלמה את דמי השכירות מדי שנה בשנה. פעם שכנע יהודי אחד את הפריץ להשכיר לו את המקום. מכיון שהוסיף על דמי השכירות ניתנה לו הזכות להחזיק את הבית מרזח ובכך נישל

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זיע"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרת לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.